

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. září 2020 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Hany Svobodové a Jaroslava Korouse

takto:

Obžalovaný

M. K.

narozený [redacted] v Novém Městě na Moravě, okres Žďár nad Sázavou, zámečník SAS, s.r.o., Česká Rybná, trvale bytem [redacted], okres [redacted], DS [redacted]

je vinen, že

v době od 13:26 hodin dne 22. 5. 2018 do 11:32 hodin dne 28. 11. 2018 v Kladně v rámci trestního řízení vedeného součástí PČR SKPV OOK Kladno pod sp. zn. KRPS-272207/TČ-2017-010371, když byl v procesním postavení obviněného a byl náležitě poučen, zejména o důsledcích trestného činu křivé obvinění, nařknul zpracovatelku trestního spisu, poškozenou policistku nrap. K. Z., vrchní inspektorku SKPV OOK Kladno, z přijetí úplatku od poškozené protistrany v uvedené trestní věci, od P. N. a Ing. Mgr. J. P. Th. Bc., a to tím způsobem, že z jím užívaného telefonního čísla [redacted] na její služební telefon číslo [redacted] dne 22. 5. 2018 ve 13:26 hodin, poslal SMS zprávu ve znění: "Řekl bych ze ste dostala úplatek o necháme vás prošetřit Minystertvem vnitro", dále dne 28. 11. 2018 v 11:15 hodin jí při telefonickém hovoru řekl: "Stejně jste jistě vzala od N. úplatek" a dne 28. 11. 2018 v 11:32 hodin jí poslal SMS zprávu ve znění: "Vážená paní pokud půjdeme k soudu obviním vás z brání úplatku", přičemž následným prověřením nebyla potvrzena pravost těchto informací, a tyto byly vyhodnoceny jako nepravdivé Generální inspekcí bezpečnostních sborů,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

t e d y jiného lživě obvinil z trestného činu a spáchal ho v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, a spáchal takový čin na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání,

čímž spáchal

přechin krivého obvinění podle § 345 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c), e) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tento přechin a sbíhající se zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 10. 2019, č. j. 1 T 39/2019-374, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2020, č. j. 12 To 18/2020-406,

podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 3.10.2019 č.j. 1T 39/2019-374 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 12.2.2020 č.j. 12To 18/2020-406, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené K [REDAKCE] Z [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 30 000 (třicet tisíc) Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný M [REDAKCE] K [REDAKCE] v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedl, že si není vědom toho, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, žádné zprávy policistce Z [REDAKCE] neposílal ani jí netelefonoval, neví, jak k tomu mohlo dojít. Potvrdil, že v uvedené době užíval služební telefon s číslem [REDAKCE] a že na toto telefonní číslo ho několikrát poškozen kontaktovala, a to v době, kdy byl v zaměstnání. Byl naštvaný, jeho spolupracovníci o probíhajícím trestním stíhání věděli. Domnívá se, že mohlo dojít k zneužití jeho telefonu. Telefon měl na pracovišti, byl zabezpečený PIN kódem, byl často vybitý. V telefonu bylo uloženo cca 3500 kontaktů, telefonní číslo, prostřednictvím kterého komunikoval s poškozenou, pod označením Policie Kladno.
2. Poškozen K [REDAKCE] Z [REDAKCE], vrchní inspektorka PČR SKPV OOK Kladno, pracoviště Slaný, uvedla, že někdy v létě 2017 jí byl přidělen spisový materiál týkající se podezření ze spáchání zločinu loupeže, který byl postoupen z městského úřadu, neboť se věc prvotně řešila jako přestupky proti občanskému soužití. Po doplnění zahájila trestní stíhání obžalovaného M [REDAKCE] K [REDAKCE]. Po sdělení obvinění s obžalovaným telefonovala ze služebního telefonu, který užívá především ona, ale je k dispozici i dalším dvěma kolegům. Obžalovaný byl rozhořčený, uváděl, že se mu to nelíbí a že má důkaz, kamerový záznam, který by chtěl dodat do spisu. Poučila ho o dalším postupu, o možnosti výslechu v místě bydliště, o tom, že o úkonech

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

bude vyrozuměn jeho obhájce, který měl ve spisu založenou plnou moc, a jakým způsobem může založit kamerový záznam i jakýkoli důkaz do spisu. Telefonátu byli přítomni i její dva kolegové. Obžalovaného kontaktovala na telefonní číslo, které měl uložené ve spisu jako kontaktní, a toto číslo si uložila, protože věděla, že bude s obžalovaným ještě dál komunikovat. Několik minut po skončení telefonátu jí z telefonního čísla obžalovaného přišla jedna nebo dvě SMS zprávy, jejichž obsahem bylo, že určitě přijala od protistrany úplatek a že ji bude šetřit Ministerstvo vnitra. Informovala svého nadřízeného, sepsala o tom úřední záznam a SMS zprávy byly zálohovány. Dál to neřešila a pokračovala ve zpracování věci jako vyšetřovatelka, s obžalovaným komunikovala ohledně kamerového záznamu, který jí nebyl do spisu založen. První usnesení o zahájení trestního stíhání bylo zrušeno státním zástupcem a poté, co obžalovanému doručila nové usnesení o zahájení trestního stíhání, obžalovaný jí znovu telefonoval ze stejného telefonního čísla, byl zase rozhořčený, důrazný, naštvaný, nenechal si vysvětlit, že se bude moci znovu vyjádřit, nebyl ale sprostý ani vulgární, ale vyjádřil se v tom smyslu, že přijala úplatek. Potom během několika minut přišly ze stejného čísla SMS zprávy v tom smyslu, že stejně vzala od úplatek, a pokud se ta věc dostane k soudu, obviní ji z braní úplatku. To už nebrala na lehkou váhu, opět informovala vedoucího. Po tomto byla prověřována GIBS, byla vyslýchána, podávala vysvětlení. Situace pro ni byla jako pro policistku nepříjemná. Už proto, že se v té době sama starala o studující dceru, a kdyby přišla o práci a příjem, bylo by to pro ni likvidační, i když si byla jistá, že šetření dopadne dobře, neboť se do té doby s pány N [redacted] a P [redacted], kteří byli v té věci postavení poškozených, nesetkala a žádný úplatek od nich nedostala. GIBS také došla k závěru, že tvrzení o přijetí úplatku jsou nepravdivá. Přesto byla vystavena úsměškům ze strany kolegů. Svědkyně uvedla, že si je naprosto jistá, že tímto způsobem s ní komunikoval právě obžalovaný.

3. Skutkový děj je prokázán především SMS zprávami citovanými ve výroku tohoto rozsudku, stejně tak je doložen telefonní hovor, který se uskutečnil z telefonního čísla [redacted]. V průběhu řízení bylo zjištěno, že toto telefonní číslo je evidováno na firmu [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], jejímž jednatelem byl obžalovaný M [redacted] K [redacted]. Skutečnost, že toto telefonní číslo užíval skutečně obžalovaný M [redacted] K [redacted], vyplývá mj. z úředního záznamu příslušníka GIBS, kterého z tohoto telefonního čísla obžalovaný kontaktoval a omlouval z výslechu ze zdravotních důvodů. Také v písemných omluvách uváděl obžalovaný telefonní číslo [redacted] jako své kontaktní.
4. Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce byly čteny svědecké výpovědi P [redacted] N [redacted] a Ing. J [redacted] P [redacted]. Svědek N [redacted] uvedl, že v letech 2017 a 2018 bylo na policii vedeno trestní řízení ve věci loupeže, v níž byl tehdy obviněným M [redacted] K [redacted] a on a Ing. J [redacted] P [redacted] ve věci vystupovali jako poškození. Toto vyšetřování vedla policistka Z [redacted]. Dále prohlásil, že on ani Ing. P [redacted] této policistce nenabízeli úplatek ani jí žádný úplatek nepředali, aby tak způsobem ovlivnili průběh tehdejšího vyšetřování. Svědek J [redacted] P [redacted] potvrdil, že policistce Z [redacted] nikdy žádný úplatek či jinou výhodu nenabízel a ani nepředal. K takovému jednání neměl žádný důvod, ve věci loupeže byly důkazy jednoznačné a zcela dostačující. Tehdejší vyšetřování probíhalo korektně a profesionálně a on jeho výsledky plně respektoval.
5. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou postačujícím podkladem pro rozhodnutí soudu a že jimi bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Přestože obžalovaný svou vinu popřel, ostatní ve věci provedené důkazy, zejména výpověď svědků Z [redacted], N [redacted] a P [redacted] a především zajištěné listinné důkazy jsou v souladu, navzájem se doplňují, zapadají do sebe, a tvoří tak ucelený řetězec důkazů, usvědčující obžalovaného. Svědci N [redacted] a P [redacted] shodně uvedli, že svědkyni Z [redacted] nenabízeli ani neposkytli žádný úplatek či jinou výhodu, aby tím ovlivnili průběh vyšetřování,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

které tato svědkyně vedla, což uvedla i svědkyně Z [REDAKCE] s tím, že s nimi ani nepřišla do osobního kontaktu, jejich výslech byl proveden ještě před tím, než převzala spisový materiál, a další komunikace s nimi probíhala telefonicky či písemně.

6. SMS zprávy citované ve výroku tohoto rozsudku byly zajištěny a zadokumentovány. O jejich obsahu tak není sporu a není sporu o tom, že byly na služební telefon policie zaslány z telefonního čísla [REDAKCE]. Toto telefonní číslo v uvedené době užíval obžalovaný, což sám připustil, a toto telefonní číslo také opakovaně uváděl jako své kontaktní. Stejně tak byla zadokumentována doba telefonátu obžalovaného se svědkyní Z [REDAKCE], v kterém ji obvinil z přijetí úplatku. Pokud jde o tento telefonát, svědkyně Z [REDAKCE] uvedla, že telefonovala s obžalovaným. Obžalovaný vypověděl shodně jako svědkyně Z [REDAKCE], že telefonicky spolu komunikovali opakovaně. Svědkyně tak měla možnost poznat jeho hlas, tempo a způsob řeči. Také z předmětu a z obsahu hovoru bylo zřejmé, že komunikuje právě s ním. Obhajoba obžalovaného ohledně zneužití jeho mobilního telefonu jinou osobou vyznívá zcela nevěrohodně. Nikdo z jeho spolupracovníků nebyl účastníkem tehdy probíhajícího trestního řízení, neměl tak na jeho výsledku žádný zájem, ale ani neměl žádné konkrétní informace o jeho obsahu, stavu vyšetřování a průběhu řízení, žádné informace např. o jménech dalších účastníků tohoto trestního řízení, svědků či poškozených. Pokud obžalovaný uváděl, že se mu mohl někdo ze spolupracovníků mstít, nebyl schopen označit žádnou konkrétní osobu, s kterou by měl nějaký spor či konflikt. Samotný fakt, že se kolega osamostatnil a začal podnikat ve stejném oboru, rozhodně nemohl být důvodem k tomu, aby jménem obžalovaného komunikoval s policií, navíc v době, kdy už ani přístup k mobilnímu telefonu obžalovaného neměl. Obžalovaný také sám uvedl, že telefon měl zabezpečený PIN kódem, a jeho tvrzení, že případně někdo ze spolupracovníků mohl vidět, když PIN kód zadával, rozhodně nevyznívá věrohodně. Služební telefonní číslo svědkyně Z [REDAKCE] bylo v jeho telefonu uloženo mezi dalšími 3 500 kontakty, a to pod označením Police Kladno. Z tohoto uložení tedy nebylo vůbec zřejmé, zda jde o kontakt na ženu či na muže, přesto z formulace už první z SMS zpráv je patrné, že je adresována ženě. Nelze pominout ani skutečnost, že SMS zprávy přišly v horizontu několika minut po telefonátech svědkyně s obžalovaným, v nichž obžalovaný dával zřetelně najevo své rozčilení a svou nelibost ve vztahu k zahájení trestního stíhání. Soud tak dospěl k závěru, že bylo bez pochybností prokázáno, že to byl právě obžalovaný, kdo SMS zprávy policistce Z [REDAKCE] poslal a kdo s ní telefonoval, kdo nepravdivě tvrdil, že přijala úplatek ze strany osob poškozených v trestním řízení, které jako vyšetřovatelka proti obžalovanému vedla, tedy kdo ji lživě obvinil z trestného činu, kterého se měla jako policistka dopustit. Provedenými především listinnými důkazy, které podporují výpověď svědkyně Z [REDAKCE], bylo také totiž prokázáno, že na základě uvedeného telefonátu a zejména zaslaných SMS zpráv došlo k šetření a prověřování jednání svědkyně Z [REDAKCE] vedeného GIBS. Z jeho rozhodnutí pak vyplývá, že ze strany policistky nedošlo k nezákonnému jednání, které by zakládalo zákonné znaky trestného činu či kázeňského přestupku, naopak jednání policistky bylo plněním zákonné povinnosti uložené jí na základě zvláštního právního předpisu. Obvinění svědkyně Z [REDAKCE] ze strany obžalovaného tak bylo podnětem k trestnímu stíhání, k prověřování nevinné osoby, k řízení vedenému podle trestního řádu, jehož účelem je náležitě zjistit trestné činy a jejich pachatele. Svědkyně Z [REDAKCE] v té době vůči obžalovanému plnila svoji povinnost vyplývající z jejího zaměstnání, jeho jednání mohlo způsobit vážné poškození svědkyně v zaměstnání, jako od přeražení na nižší funkci, přes možnost citelného snížení výdělku až po možnost výpovědi.
7. Jednání obžalovaného tak bylo právně kvalifikováno jako zločin krivého obvinění podle § 345 odstavec 1, odstavec 3, písmeno c), písmeno e) trestního zákoníku a soud jej uznal tímto zločinem vinným.
8. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

9. K osobě obžalovaného M■■■■ K■■■■ bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Vystudoval střední stavební průmyslovou školu, kterou ukončil maturitní zkouškou. V poslední době pracuje jako zámečnický. Ke svým výdělkovým a majetkovým poměrům se odmítl vyjádřit. V evidenci přestupků nemá záznam. Soudně trestán byl jednou, a sice rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 3. října 2019, č. j. 1 T 39/2019-374, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 12. února 2020, č. j. 12 To 18/2020-406, byl odsouzen pro zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.
10. Když soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem a ke všem okolnostem případu, zejména když přihlédl k datu vyhlášení výše uvedeného rozsudku a k datu spáchání trestné činnosti, pro kterou obžalovaný stojí před soudem, dospěl k závěru, že je na místě uložení souhrnného trestu ve smyslu ustanovení § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, neboť této trestné činnosti se dopustil před tím, než byl výše citovaný rozsudek vyhlášen. Trest byl pak vyměřován v trestní sazbě přísnějšího z trestných činů, kterým je zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Souhrnný trest přitom nesmí být mírnější – a to co do jeho druhu i co do jeho výměry – než trest uložený dřívějším rozhodnutím.
11. S ohledem na výše uvedené skutečnosti pak soud dospěl k závěru, že v dané věci postačí uložení ještě výchovného trestu, tj. trestu nespojeného s bezprostředním omezením osobní svobody obžalovaného, a sice podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Ten soud vyměřil lehce nad spodní hranici trestní sazby § 173 trestního zákoníku, a sice v trvání 30 měsíců. Zvážil přitom celkový rozsah trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, skutečnost, že se obžalovaný dopustil dvou úmyslných trestných činů, na straně druhé pak zohlednil jeho dosavadní bezúhonnost. Výkon trestu soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 let, což je v polovině zákonného rozpětí uvedeného v § 82 odstavec 1 trestního zákoníku. Během této doby musí obžalovaný svým řádným životem prokázat, že se napravil a že výkonu trestu není třeba, v opačném případě soud může rozhodnout, a to již v průběhu zkušební doby, že uložený trest vykoná.
12. Protože byl trest ukládán jako souhrnný, soud současně zrušil výrok o trestu vyslovený sice rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 3. října 2019, č. j. 1 T 39/2019-374, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 12. února 2020, č. j. 12 To 18/2020-406, a všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
13. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy poškozená K■■■■ Z■■■■ ve výši 30 000 Kč. Z provedeného dokazování je patrné, že újma této poškozené vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pokud jde o její výši, resp. peněžité vyjádření této újmy, má soud za to, že požadovaná částka 30 000 Kč je spíše symbolická a že odpovídá problémům, jež poškozená měla v zaměstnání a v souvislosti s prověřováním své činnosti ve vedeném trestním řízení u Generální inspekce bezpečnostních sborů. Soud proto uložil obžalovanému podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinnost, aby poškozené nahradil nemajetkovou újmu v požadované výši 30 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 3. září 2020

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:

